

Для оцінки ризиковості використання засобів зниження можливих втрат від реалізації проекту ми скористалися правилом Байеса. З отриманих розрахунків можемо зробити висновки, що коефіцієнт ризику найнижчий при покращеній технології утримання та додатковій реалізації голів кролів, і становить 0,26. Найбільш ризиковим проект є за варіанту, коли ми реалізуємо лише шкурки та м'ясо за базовою технологією утримання, і його коефіцієнт ризику становить 0,49.

Для зниження рівня ризиковості проекту необхідно здійснювати страхування ризиків та збільшувати номенклатуру реалізованого товару. Аргументами на користь цього є те, що найвища дохідність буде досягнена при реалізації як м'яса, так і субпродуктів, а чистий грошовий потік становитиме 1068,5 тис. грн, що перевищує базовий варіант на 89 %.

Література

1. Гончар О. Перспективи розвитку кролівництва в Україні / О. Гончар, Є. Шевченко. // Тваринництво України. — 2011. — № 6. — С. 2—5
2. Сільське господарство України: статистичний збірник / за ред. Н. С. Власенко. — К.: Держстат України, 2012. — 376 с.
3. Тваринництво України: статистичний збірник / за ред. Н. С. Власенко. — К.: Держстат України, 2012. — 211 с.

Осовський О. А.
(фінансово-економічний ф-т, III курс)

ТЕОРІЯ ПОКОЛІНЬ: БАЗОВІ ЦІННОСТІ ТА ПОЛІТИЧНИЙ ВИБІР УКРАЇНЦІВ

Спеціалісти відзначають, що сьогодні зміни в суспільстві відбуваються дуже стрімкими темпами. Визначення глибинних цінностей поколінь може стати важливим орієнтиром для соціологів. Також цінності різних поколінь впливають і на політичний вибір громадян. Зрозуміти і виявити цінності має за мету теорія поколінь.

Теорію поколінь незалежно один від одного створили американські науковці Нейл Хоув і Вільям Штраус у 1991 р. Вони хотіли з'ясувати, що ж таке «покоління». На російський лад теорію

покоління адаптувала команда під керівництвом Євгена Шаміса, який очолює проект Rugenerations. Серед українських спроб визначити характеристики генерацій, представники яких нині живуть в нашій країні, варто відзначити роботу Вікторії Бриндзи «Українські покоління ХХ століття» [1].

Основою теорії стали цінності представників різних поколінь. Вчені відзначають, що саме схожість цінностей, а не вік, формують покоління. Цінності формуються суспільними подіями і сімейним вихованням. Формування цінностей відбувається до 12—14 років. Глибинні цінності є підсвідомими, більшість з них непомітні, але багато в чому вони визначають поведінку поколінь: що їх мотивує, як вони спілкуються, вирішують проблеми, створюють спільноти та організації, яку формують мету тощо.

Один із прикладів впливу цінностей на поведінку людей — так званий феномен «з'їж все у тарілці до кінця». Він виникає, коли бабусі прагнуть нагодувати своїх онуків і говорять «в останньому шматочку вся сила». Так проявляється одна з цінностей покоління, що пережило голод і важкий військовий час — економність, життя про запас.

В основі вказаних досліджень лежить теорія цінностей людей середнього класу. Як правило, визначальним при цьому є певний рівень фінансового доходу і вища освіта. Виділяють такі покоління та їх глибинні цінності:

«Мовчазне» покоління: 1923—1943 роки народження. Глибинні цінності: відданість, дотримання правил, законів, повага до посади і статусу, честь, терпіння.

«Бєбібумери»: 1943—1963 роки народження. Глибинні цінності: оптимізм, культ молодості, зацікавленість в особистісному зростанні та винагороді, але водночас колективізм і командний дух.

Покоління Х: 1963—1983 роки народження. Глибинні цінності: готовність до змін, можливість вибору, глобальна інформованість, технічна грамотність, індивідуалізм, прагнення вчитися протягом усього життя, неформальність поглядів, пошук емоцій, прагматизм, надія на себе, гендерна рівність.

Покоління Y: 1983—2003 роки народження. Глибинні цінності: громадянський обов'язок і мораль, популярність субкультур, потяг до тієї чи іншої соціальної моди, культ розваг і насолод, нехайна винагорода, відповідальність, але водночас виявляються наївність і вміння підкорятися.

Результати парламентських виборів в Україні 2012 р. можна вважати певною ілюстрацією того, які глибинні цінності поколінь впливали на вибір різних політичних партій.

За результатами екзит-полу (див. табл. 1), Партія Віталія Кличка стала переможцем у боротьбі за тих, кому від 18 до 29 років. Багато молодих людей, які голосували за «УДАР», зробили свій вибір на користь певної політичної моди (як було підкреслено вище, потяг до тієї чи іншої соціальної моди є однією з базових властивостей генерації Y).

Зменшилася питома вага виборців віком 30—39 років (покоління X). Найбільший перекис відбувся у групі тих, кому від 55 до 64 років («бєбїбумєри»). «Свободу» і «Нашу Україну» підтримали здебільшого саме українці зрілого віку. Представники цих генерацій дали таки більше голосів «Свободі», ніж молодь. Це може пояснюватися тим, що сьогодні в Україні проживає чимала кількість громадян зрілого віку, які зневірилися від складності, а часом і неможливості самореалізуватися в умовах корупційно-олигархічної системи державної влади. Сьогодні, на думку виборців, цю систему уособлює президентська команда, а «Свобода», як відзначають експерти, виглядала найбільш опозиційною щодо регіоналів. У структурі прихильників КПУ домінують пенсіонери, що цілком зрозуміло. Також вагома частка представників «мовчазного» покоління — виборці Партії регіонів і «Батьківщини». Це пояснюється такими характерними рисами «мовчазного» покоління, як дотримання правил і терпіння.

Таблиця 1

РЕЗУЛЬТАТИ ЕКЗИТ-ПОЛУ «УКРАЇНА-2012»

Партія	18-29 років	30-39 років	40-49 років	50-59 років	60 років і вище
Партія регіонів	24.8%	27.3%	27.3%	28.4%	33.2%
«Батьківщина»	20.3%	22.3%	25.0%	27.7%	23.6%
«УДАР»	25.7%	20.7%	15.6%	10.4%	6.5%
КПУ	6.9%	7.3%	10.7%	13.8%	20.3%
«Свобода»	12.8%	13.6%	14.5%	13.4%	10.3%

Отже, можна підсумувати, що сьогодні потрібно звертати увагу не тільки на регіональні суперечності, більшість з яких наду-

мана, але й на соціально-політичний конфлікт поколінь, якій за даними соціологічного дослідження все ж таки існує.

Література

1. Бриндза В. Українські покоління ХХ століття. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ji.lviv.ua/n24texts/bryndza.htm>.
2. Результати екзит-полу «Україна — 2012» від 28.10.2012 р. Соціологічна група «Рейтинг» на замовлення «5 каналу». [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ratinggroup.com.ua>.

Остапович Т. В.
(ФІСІТ, I курс)

ХОЛОДНОЯРСЬКА РЕСПУБЛІКА — ГЕРОІЧНА СТОРІНКА БОРТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ

Український народ споконвічно захищав Європу від навали східних орд, Україна приймала на себе головний удар навал зі Сходу. Тому український народ відчув на собі іго східних деспотій: монголо-татарського, царської Росії, тиранії Й. Сталіна. Деспотії завдали численні страждання українському народові і тому він змушений був чинити опір й боротися за свою державність, яка би захищала його від чужоплемінного іга. Прикладом такої боротьби була Холодноярська республіка, яка кинула виклик радянській імперській політиці ще у роки громадянської війни на початку ХХ ст.

Неподалік від Києва на території сучасної Черкаської області у Чигиринському районі поблизу села Мельники, в 1918 році православний Мотринський монастир став осередком українського повстанського руху, очолюваного братами Чучупаками проти загарбників: німецьких окупантів та російських «білих» і «червоних» «визволителів», які несли українському населенню біди не менші як німецькі окупанти. У зв'язку з революцією, жителями села Мельники, на прохання ігумені, щоб вберегти Монастир від пограбування, було створено загін самооборони Мотринського монастиря під керівництвом Олекси Чучупака. До складу загону входило 22 особи.

Пізніше, в 1919 році, загін перетворився на полк, а Василя Чучупака було обрано командиром полку (до цього він був прапор-